

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Ja, jeg vil tage initiativ til en undersøgelse.

Ganske vist er der ikke noget, der hindrer de ansatte i at påtage sig ekstra job, men det er naturligvis en klar forudsætning, at de fuldt ud leverer den arbejdsindsats, som de bliver betalt for af deres institution, det vil sige, at de arbejder for institutionen i det normale antal timer. Det påhviler universitetscentrets ledelse – i første række institutbestyrerne – at påse, at dette overholdes.

Det er desuden en selvfølge, at en ansat, der påtager sig ekstrahverv, som vedkommende opnår betaling for uden om universitetscentret, ikke kan anvende centrets materialer og maskiner til dette, uden at der ydes betaling for det efter de gældende regler.

Om der rent faktisk er grundlag for at kritisere Ålborg Universitetscenter, kan jeg ikke tage stilling til, før centret selv har haft lejlighed til at kommentere sagen. Jeg vil sørge for, at den rejses snarest over for centrets rektor.

Til slut skal jeg bemærke, at jeg anser det for meget positivt, at uddannelsesinstitutioner er åbne over for omverdenen, og at den viden og de faciliteter, de har, kommer bredere kredse til nytte. Men det bør naturligvis i videst muligt omfang ske på den måde, at der indgås aftaler herom med institutionerne selv efter reglerne om indtægtsdækket virksomhed. Det er også mit indtryk, at dette i stadig stigende grad sker.

Spm. nr. S 314

Til *indenrigsministeren* (13/12 88) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan er militærnægternes forhold sammenlignet med militærets værnepligtiges?«

Begrundelse

Nysgerrigheden bag nærværende spørgsmål affødtes af, at spørgeren i Jyllands-Posten for 5. december 1988 læste:

»I Danmark sørger man godt for dem, der ikke gider være med til at forsvare landet. Sekretæren for Militærnægternes Landskontaktvalg har sagt, at nægterne ifølge loven skal have samme rettigheder og vilkår som soldaterne. Men de har det meget bedre. »Vi har lidt mere i løn, almindelig 38-timers-arbejdsuge, fri hver

weekend og meget ofte en loppetjans,« siger sekretær Sami Othman.«

Svar (22/12 88):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Aftjening af værnepligt ved forsvaret eller civilforsvaret sammenlignet med aftjening af civil værnepligt vil efter sagens natur i sit indhold være væsentlig forskellig.

Der er imidlertid i begge tilfælde tale om værnepligt, og tjenestetiden vil for den civile værnepligtige være den samme som i den tjenestegren i forsvaret eller civilforsvaret, han overføres fra.

Størrelsen af ydelsen til soldaterne (herunder de værnepligtige i Civilforsvarskorpset) og til militærnægterne har været diskuteret i den senere tid, også i pressen.

Forholdet mellem soldaterlønnen og ydelserne til militærnægterne har imidlertid siden soldaterlønnens indførelse i 1976 ligget på nogenlunde samme niveau. Ydelserne til militærnægterne har før skat udgjort ca. 50 pct. af soldaterlønnen.

De samlede årlige ydelser til militærnægterne i form af løn, kostpenge og hjemsendelsespenge udgør 61.155 kr. Beklædningsgodtgørelse og huslejegodtgørelse holdes uden for denne beregning, da soldaterne modtager tilsvarende ydelser.

Den samlede årlige soldaterløn inkl. feriegodtgørelse udgør 137.268 kr.

Forskellen pr. mand i favør af soldaten er altså ca. 76.000 kr. brutto. Efter skat bliver forskellen som for alle andre selvsagt mindre, nemlig ca. 25.000 kr. i soldatens favør (beregnet for en borger i Roskilde Kommune).

Spm. nr. S 316

Til *forsvarsministeren* (14/12 88) af:

Poul Nielson (S):

»Vil ministeren afgive et løfte om, at de reparationsopgaver m.v., søværnet i de kommende år planlægger at lade foretage andre steder end på Holmen i København, bliver placeret på værfterne på grundlag af en almindelig kommerciel tilbudsgivning?«

Begrundelse

Der er i værftskredse nogen bekymring om,